

Спросоння сонник, литий сону,
На лійки вивернувши місяць,
У рот і вуха войлок мостить,
Бо крок — і чайники носами

Парують, з ям намисто суне
Жовтки з проміння патрошити;
Роса — надуті парашути,
І сутінкн, як синє сіно,

Навалено між сосон в голки.
Дуплистий ґрунт, луні сусід,
За вивіркою йде на гілку

В жовтках, в клепсидри павутини,
Де в північ півні півдня тануть,
І озеро за ним несуть.